

ЩЕ БАБИНЕ ЛІТО ПРИГРІЄ...

Ще бабине літо ласкає опівдні,
Погрітись на лаві присіла бабуся,
І сниться старенькій, що їдуть десь рідні,
Шепоче тихенько: □ Я їх ще діждуся.

Та швидкомінлива осіння погода
Вкриває холодним дощем і туманом,
Скупіша на ласки в цю пору природа,
І скоро вже ранніми сутінки стануть.

Бабуся сидітиме допізна в хаті,
У темне вікно виглядатиме сумно,
Аж поки сніжинки літять волохаті
Не стануть немов хороводом безшумним.

І зиму їй довгу ще треба сидіти...
Але чи діждеться бабуся години,
Коли знов приїдуть онуки та діти?
Чекає старенька щасливої днини...

І так від зими через весну та літо
Нечастих гостей все бабусі чекати.
Наступної осені з бабиним літом
В чеканні мабуть доведеться діждатись.

Вернувшись, ще бабине літо пригріє

І з'явиться настрій, відновляться сили,
Захочеться жити, не згаснуть надії,
Що завтра ще радісне буде та миле.

Дата написання вірша: 2021-01-17